

په پيليپيان - پولسے کاگد

په پيليپيان پولسے کاگدے پچار

آنچو که چه کاگدے ناما زاهر انت، اے کاگد ایسا مسیھے کاسدین پولسا په هما باورمندان نبشته کرتگ که پيليپيے شہرا نندوک آتنت. پيليپی، مکدونيهے شہرے آت و مروچيگين يونانا انت. پيليپيے جهمند گيستر رومی آتنت. پيليپی، يورپے هما اولی شہر آت که اودا پولسا، کساس پنجاه ميلاديا کليسا بندات کرت (کاسدانی کار ۱۶:۱۱-۴۰). پيليپيا پولسے بنداتی هال و احوال گون جنينانی رُمبیا بوت. اے جنين په شبتے رُچے دوايا کئوريے لمبا نشتگ آتنت. شہرے اولی باورمند ليديا نامين يهودی تاجرین جنينے آت. ليدیائے لوگ باورمندان دوا و پرستشے جاگه جوڑ بوت.

هما وهدا که پولس و پولسے همراه سيلاس پيليپيا آتنت، لهتينا اِشانی شکايت کرت که اے مردم شہرے هالتان هراب کنگا آت. پولس و سيلاس جيل کنگ بوتنت. اے جيلا آتنت که زمين چنڈے بوت و جيلاے دروازگ پرشتنت. جيلاے مسترا وتی دلا گوشت که بنديگ تتکگ آت و نون منا مرکے سزا ديگ بيت، شرتر انت که وتا وت بگشان. پولسا کوگار کرت و هال دات که ما سجھين همدا اين. جيلاے مسترا پولسے اے ايمانداري دوست بوت و آيیے جند و لوگے مردمان ايسائے سرا ايمان آورت.

چه جيلا در آيگا رند پولس و سيلاسا آ شہر يله دات و شتنت. پيليپيے باورمند گون پولسا هال و احوالے تھا آتنت و په پولسا برے برے مالی کُمکَش ديَم دات. پولس، رندترا دو رندا پيليپيے باورمندان گندکا شت (بچار کاسدانی کار ۲۰:۱۶-۳۱). چه کاگدے هبران زانگ بيت که پيليپيے باورمند په مھکمی وتی باورے سرا اوشتاگ آتنت و کم گما کليسایے جوڑ بوتگ آتنت.

اے کاگد پولسا کساس سال شست تان شست و چار میلادیئے نیاما هما وهدا
 نبشته کرت که روما بندیگ ات (کاسدانی کار ۲۸:۱۶-۳۱). پیلپیان په پولسا کُمک
 یکجاه کرتگ ات و اپاپرودیتوس نامین باورمندے پولسے کرا دیمش داتگ ات که
 کُمکا سر بکنت و پولسے هالا بگیپت و بیئیت. پولسا اے کاگد گون اپاپرودیتوسا
 گون کرت و پیلپییئے باورمندانی گمواری و کُمکے مئی گیت.

پولس وتی ایمانیئے سوبا جیلا بند کنگ بوتگ ات و سکی و سوری سگگ ات،
 بله کاگدئے تھا، اے گپئے سرا گل انت که من په مَسِیهُئیگی سکی و سوریانی تھا
 آن و چه اے کارا هم مَسِیها شان و شوکت رسیت. پولس باورمندان دلبڈی دنت
 که هالت ثرے هر ڈول ببنت، باید انت ماشما شادمانی بکنین.

کاگدئے دگه یک هبرے اش انت که باورمند باید انت وت مان وتا تپاک و همدل
 ببنت و یکدومیا دوست بدارنت و یکدومیئے اهتراما بکنت. پولس باورمندان
 گوشت که پهریزکارین زندے بگوازیئیت. آهما مردمان ایزر جنت که آیانی ایمان
 شریئئے زاهری کارانی سرا انت.

پولس په وتی هبرانی گیشینگ و تچک کنگا ایسائے مسالا دنت که هدائے شان
 و شوکتا شریکدار ات بله انسانی دروشمیا زمینا آتک و په دریئشی و آجزی سکی
 و سوری ای سگت.

سلام و دروت

① چه ایسا مَسِیهُئے هزمتکار پولس و تیموتاووسئے نیمگا،

په ایسا مَسِیهُئے هما سجّهین پلگارتگین مردمان که پیلپیا انت، گون کلیسائے
 سرپرست و هزمتکاران هوار. ② شمارا چه مئے هداین پت و هداوندین ایسا
 مَسِیهُئے نیمگا رهمت و ایمنی سر بات.

شگرگزاری و دوا

- ٣ من هر وهدا که شمارا یات کنان، وتی هدائے شگرا گران. ٤ وتی هر دوائے تها، مدام گوَن شادمانیا په شما سَجَهِینان دوا کنان، ٥ پرچا که چه انولی روچا بگر تان اے وهدا شما وشین مستاگئے شنگ کنگا گوَن ایت. ٦ اے گپا هم دلجم آن که هدایا هما شرین کار که شمئے دل و درونا بُنگیچ کرتگ، تان هما وهدا برجاهی داریت که سرجم بیت، تان هما روچا که ایسا مسیه کئیت.
- ٧ اے راست انت که من باید انت شما سَجَهِینانی بارئوا انچش پگر بکنان که پگر کنگا آن، چیا که شما منی دلا ایت. ثرے من زمزیلان بیان یا وشین مستاگئے دیمپانی و سابِت کنگا، شما سَجَهِین هدائے رهمتان گوَن من شریکدار ایت. ٨
- هدا شاهد انت که من شما سَجَهِینان آنچو دوست داران که ایسا مسیه شمارا دوست داریت و منا په شما سک زهیر کنت. ٩ منی دوا انت که شمئے مهر گیشا گیَش بیت و گوَن کاملین سریدی و جُهلین زانتیا همراه بیت، ١٠ تانکه شما سرید بیت که کجام چیز شترتر انت و تان مسیهئے آيگئے روچا پاک و بے ائیب بمانیت و ١١ چه پهریزکاریئے هما بر و سمرا پُر بیت که چه ایسا مسیهئے برکتا کئیت، په هدائے شان و شوکت و ستایا.

پولسے زمزیل کنگ و وشین مستاگئے شنگ و تالان بئیک

- ١٢ او براتان! نون من شمارا هال دئیگ لوٹان که گوَن من هرچه که بوتگ، اے چیزان وشین مستاگئے شنگ و تالان کنگا کُمک کرتگ. ١٣ کلاتئے سَجَهِین نگهپان و اے دگه مردم سهیگ بوتنت که من په مسیهئیگی بندیگ کنگ بوتگان. ١٤ منی بندیگ بئیکئے سئوبا، گیشترین باورمندان هم چه هداوندئے نیمگا همت و دلبڈی

رستگ و بے تُرس و لرزا هُډائے پښگامڼے جارا جنت.

(۱۵) اے راست انت که لهتین چه زډ و هَسَدًا مَسِيهے پښگاما جار جنگا انت،
بله دگه لهتین اے کارا په دل و سِتک کنگا انت. (۱۶) هما مردم که په مِهَر اے کارا
کنگا انت، زانت که من په وِشِين مِسْتاگے دِیْمپانیا ادا آرگ بوتگان. (۱۷) هما مردم
که په وَتواهی و وَتگرزی مَسِيهے پښگاما جار جنت، نِیْتش ساپ نه انت و هُیال
کننت که گُون وتی اے کارا، بندیجاها منی آزاران گیش کرت کننت. (۱۸) گُڙا چه؟
تُرے په بدنیتی مَسِيهے جارا بجنت یا په دل و سِتک، بله هر وُڙا مَسِيهے جار وَه
جنگ بښگا انت و من چه اے کارا شادان آن.

هئو، مُدام شادمانی کنان (۱۹) پرچا که من زانان که اے چیږ منی رَکْگے راها
پچ کننت، چیا که شما په من دوا کنیت و ایسا مَسِيهے روهِ منا کُمک کننت. (۲۰)
من گُون مزین دلجمیۀ اُمیت کنان که هچ پښما پَشل و شرمندگ کنگ مبان و نون
هم مُدامیگین دُولَا دِلیر بیان و منی جسم و جائے تها مَسِيها شان و شوکت
برسیت، تُرے زندگ بمانان یا بمران. (۲۱) په من، زډئے مانا په مَسِيها زندگ بښگ
انت و مَرک وَه گُت و پائِدگے. (۲۲) بله اگن من اے دنیا یا زندگ بمانان، گیشتر بَر و
سَمَر دات کنان. نزانان گُجامیا گچین بکنان. (۲۳) من دودل آن، منی آرمان انت که
برئوان و گُون مَسِيها یکجاه بیان، چیا که اے سَک باز گهتر انت، (۲۴) بله په
شمئیگی شترتر اش انت که زندگ بمانان. (۲۵) نون که من اے هبرا دلجم آن، زانان
که زندگ مانان و شما سَجْهینانی همراه بان که شما وتی ایمانا دِیمرئوی بکنیت و
شادمان بییت. (۲۶) اے پښما وهده من پدا شمنے کُږا کایان، گُڙا شما منی آيگے
سَنُوبا ایسا مَسِيها گیشتر ستا و سنا کرت کنیت.

مسیهې زند و وِشِين مِسْتاگ

٢٧ ټرے هرچے ببیت، وتی زندا انچش بگوازیښت که مَسیهه وِشین مِستاگا بکرزیت. گژا اگن من شمئے چارگا بیایان یا چه شما دور ببان، بَس سهیگ ببان که شما یکدل و یکجان ایت و مَهر اوشتاگیت و په وتی باوړا، بزان په وِشین مِستاگا په همدلی جُهد کنگا ایت و ٢٨ هچ پئما چه دژمن و بدواهان نثرسیت. اے په آیان نشانی که برباد بنت و شما رگیت که شمئے رگگ چه هُدائے نیمگا انت. ٢٩ نون اے شَرپ شمارا چه مَسیهه نیمگا رستگ که شما مَسیهه سرا نه تنها باورمند ببیت، په آییَا سگی و سوری هم بَسگیت، ٣٠ چیا که شما هم انچین جُهدے کنگا ایت که من کرتگ و شما دیستگ و نون اِشکنگا ایت که من انگت کنگا آن.

مسیهه بیکبریا بزوریت

١ نون اگن شمارا گون مَسیها هور بئیکگے سئوبا دلبډی رسیت، اگن شمارا چه آییے مَهرآسودگی رسیت، اگن شمارا چه پاکین روها همدلی رسیت و اگن شمارا همدردی و رَهم هست، ٢ گژا تپاک ببیت، بیگزین مَهریے واهند ببیت، ارواها یک ببیت، همپگر ببیت و اے پئما منی شادمانیا سرجم و کامل بکنیت. ٣ هچ کارے په وتواهی و وتپسندی مکنیت. په بیکبری و درپیشی دگران چه وت بُرزتر سرپد ببیت. ٤ هرکس وتی پ و سوتانی بدلا، دگرانی پ و سوتانی هئیالا بداریت.

٥ شمئے هئیال کنگے وژ و پئیم هما ببیت که ایسا مَسیهه بوتگ.

٦ آ، هُدائے زاتے دروِشما ات،

بله گون هُدایا اے همدروِشمی، آییَا په وت گت و پایدگے حساب نکرت

۷ وتی شان و شوکتی یله دات و

گلامیئے دروښمی زرت و

انسائیئے شکلا پيدا بوت.

۸ جندی که انسائیئے شکلا ات،

وتا بیکیبر و دریښی کرت و

تان مرکا پرمانبردار ات،

تان سلیبئے سرئے مرکا هم.

۹ پمیشکا هدایا آ، سرپراز کرت و

آنچین نامے آییارا دات که چه هر ناما برزتر انت،

۱۰ که هرگس ایسائے ناما کوڼډان بکپیت،

آسمانا هم، زمینئے سرا هم و زمینئے چیرا هم،

۱۱ و هر زبان بمئیت و بگوشیت:

”ایسا مسیه هداوند انت“

که هداین پتا شان و شوکت برسیت.

چو استارا بدرِپشیت

(۱۲) پمیشکا منی دُردانگان! اُنچش که شما مُدام پرمانبردار بوتگیت، نه تنها آ وهدا که من شمئے کُرا آتان، اَنون هم که من اودا نه آن، اَنگت گیشتر پرمانبردار ایت. گُرا په تُرس و لرز وتی نجاتئے رُست و رُدومئے جُهدا بکنیت. (۱۳) چیا که اے هُدا انت که شمئے دلانی تھا کار کنگا انت که شمئے ارادهان و شمئے کاران په وتی نیکن مکسدا سرجم بکنت.

(۱۴) هرچے که کنیت، بے نُرندگ و بے دِجاکا بکنیت (۱۵-۱۶) که شما پاک و بے ائیب بمانیت. چوٹ و گجراهین پدريچيئے نیاما هُدا ئے بیمنیارین چک بیت و ”زندئے گالا“ مَهر بداریت و چو استارا جهانا بدرِپشیت. آ وهدا، مَسیهئے آيگئے رُوچا پَهر بست کنان که من مُپتین تچ و تاگے و بے آسرين جُهدے نکرتگ. (۱۷) بله هما هِزمت و کُربانیک که شمئے باورئے بر و سمر آنت، اگن آیانی سرا منی هُون هم ریچگی کُربانیگیئے پئِما ریچگ بیت، من گل بان و گوَن شما سَجَهِینان شادکامی کنان. (۱۸) گُرا شما هم همے دُئولا گوَن من گل بیت و شادهی بکنیت.

کاسدئے رئون دئیگ

(۱۹) بله من هُداوند ایسائے اُمیتا تیموتاووسا زوت په شما رئون دئیان که منا هم گوَن شمئے هالئے رسگا دلبُدی برسیت. (۲۰) چیا که منا دگه چشین همدلین مردمے نیست که په دل و ستک شمئے هیالا بیت. (۲۱) اے دگه سَجَهِینان ایسا مَسیهئے کار اِشتگ و وتی جندئے نپ و سوتانی رندا کیتگ آنت. (۲۲) بله شما وت زانیت که تیموتاووسا لاهکی پيش داشتگ. آ په وشین مستاگئے شنگ کنگا گوَن من اُنچش همکوپگ بوتگ که چکے گوَن پتا. (۲۳) پمیشکا، اُنچش که من سَهیگ

بان که منی هال چے بیت، منا اُمیت انت که آييا زوټ ديم دات کنان. (۲۴) من دلجم آن که هداوند راهے پچ کنت و منی جند هم زوټ کئیت.

(۲۵) بله من گوشان زلوری انت که من اپاپروډیتوسا پدا شمئے کړا ديم بدئيان که آ، منی برات و همکار و همکوږيگين جُهدکار و شمئے کاسد انت که شما په منی زلورتانی پوره کنگا ديم داتگ. (۲۶) چيا که آ، په شما سجھينانی دیدارا هدوناک انت. پریشان انت که شما آيئے نادراهيئے هالا سهيگ بوتگيت. (۲۷) اے راست انت که نادراه ات، مرکيگ ات، بله هدايا آيئے سرا هم کرت. تهنا آيئے سرا نه، منی سرا هم ره می کرت که منا گمئے چکا گمے مرسیت. (۲۸) پمیشکا من آيئے واتر ديم دئيگا سک هدوناک آن که وهدے شما پدا گنديتی، گل بيټ و منی پریشانی کمتر بيټ. (۲۹) گړا په هداوندیگی آييا په گلے وشاتک بکنيت و آيئے ډولین مردمان اړت بدئيټ. (۳۰) چيا که آ په مسيھے کارا مرگی بوتگ. وتی ساهئے پرواهی نداشت تانکه شمئے هما هزمتانی گميا پوره بکنت که شما په من کرت نکرتگ انت.

مسيھے سرا اوست و اُمیت

(۱) نون، او منی براتان! شادمانی بکنيت که شما هداوندیگ ایت. په من اے هبرانی پدا نبشته کنگ هچ گران نه انت و اے هبر په شما ایمنی کارنت. (۲) چه کچگان هزار بيټ. چه بدکاران هزار بيټ. چه گوشتبران هزار بيټ. (۳) چيا که سټت بوتگين ما اين. اے ما اين که هدايا چه آيئے پاکين روھئے برکتا پرستش کنين. په ما پهر و شانه که گون ايسا مسيھا هوار اين و مارا چه وتی جسما، بزان چه دنيایي چیزان اُمیتے نيست، (۴) بل ترے منی جندا جسمئے سرا اوست و اُمیت کنگئے سوب هست. اگن دگه کسيّا جسمئے سرا اوست و اُمیت کنگئے

سَوَب هَسْت، گُڙا مَنا وَه گِيشتر. (۵) مَن پيدا بئِيگئے هِشتمى رُوچا سُنْت كَنگ بوتگان. پيدايشى اِسراييلِيه اَن. چِه بِنِيامِينئِه كَبيلها اَن. چِه هَيت پُشتا اِبْرانِيه اَن. اگن شَرِيَتئِه گَپ اِنْت، پَرِيسيه اَن. (۶) اگن دِينى جَوْش و گُئيرتئِه گَپ اِنْت، مَن كَلِيسا آزار داتگ و اگن شَرِيَتئِه هَسابا پَهريزكارِيئِه گَپ اِنْت، بِه ائيب بوتگان.

(۷) بله هر چيزْ كه پِه مَن كُت و پائِدگه اَت، نون پِه مَسِيهِنِيگى مَن آ چيزْا تاوانه سَرِيَد بان. (۸) تَهنا اِه چيزْ نه، وتى هُداونديَن ايسا مَسِيهئِه پَجاه آرگئِه گنجئِه دِيما، مَن هر چيزْا تاوانه سَرِيَد بان، چيَا كه مَن پِه هَمايِيئِيگى اِه سَجْهِيَن يله داتنت. مَن اِشان بَس گند و گَسَر سَرِيَد بان كه مَنى كُت تَهنا مَسِيه بِييت و (۹) گُون هَمايِيا هِنوار بَبان. مَنا آ پَهريزكارى مَبات كه چِه شَرِيَتئِه راها رَسِيَت، هَمَا پاكي و پَلگارى مَنا بَرسات كه چِه مَسِيهئِه سَرا باور كَنگا رَسِيَت، هَمَا پَلگارى كه چِه هُدايا رَسِيَت، چِه اِيمانئِه راها. (۱۰) مَن مَسِيها زانگ لَوْثان، آيِيئِه جَاه جَنگئِه زَوَر و واكا زانگ لَوْثان و آيِيئِه سَكى و سَوُريان شَرِيكدار بئِيگ لَوْثان. آيِيئِه مَركا هَمايِيئِه جندئِه هَمدرَوَر بئِيگ لَوْثان (۱۱) كه وُڙه نه وُڙيا مَن هَم مُردگانى جَاه جَنگا شَرِيكدار بَبان.

دِيَم پِه مَنزلا

(۱۲) مَن نگوْشان كه مَن اِه چيزْ دِستا اَوَرَتگ و نون سَرجم و كامِلِيَن مَردمه اَن، بله جُهَد كَنان كه مَنا هَمَا چيزْ دِست بَكِيَت كه پِه آيِيا ايسا مَسِيها مَنا دِست گِيتگ. (۱۳) او بَراتان! مَن نگوْشان كه اَنگت آ چيزْ دِستا اَوَرَتگ، مَن بَس يَك چيزْه كَنان، گوْستگِيَنان بِيهِنِيال كَنان و پِه دِيَمِيگان جُهَد كَنان. (۱۴) مَن دِيَم پِه مَنزلا تَچان اَن تانكه هَمَا اِنام و دادا بَكْتان كه پِه آيِيا هُدايا مَنا ايسا مَسِيهئِه بَركتا دِيَم پِه اَرشا تِنوار كَرَتگ. (۱۵) گُڙا بايد اِنْت ماشِما سَجْهِيَن كه رُستگ و بالِگ اَيْن، اَنچُش هِنِيال بَكْنِيَن. اگن شِما دگه هِنِياله بَكْنِيَت، پِدا هَم هُدا راسْتِيْنا پِه شِما زاهِر

کنت. ۱۶) بله بیايت هما چيزان مهر بدارين که ماشما تان اے وهدی دستا
آورنگ أنت.

۱۷) براتان! په همدلی منی وړا زند بگوازيښت و انچو که مئے رندگيریا کنيت،
هما مردمانی راها هم برئويت که مئے راها رئونت، ۱۸) چيا که هما پئما که من
شمارا باز رندا گوشتگ و انون گون ارسىگين چمے گوشان، بازيڼے مسيهے سليبے
دژمنيا کنت. ۱۹) اشانی آسر تباهی انت. اشانی هدا وتی جندے لاپ انت و
بيننگی اشانی پهر و شان انت. اشانی هيال گون دنيايی چيزان انت. ۲۰) بله ما
آسمانے باشنده اين و په هب و هدوناکي رگينوکين هداوند ايسا مسيهے انتزار و
ودارا اين که چه همودا کئيت. ۲۱) گون هما زور و واکا که هر چيزا وتی دستا
اورت کنت، گون هما زورا مئے اے هاكيين بدنا مت کنت و وتی پړشوکتين بدنے
دئولا کنت.

۱) پميشکا، هداوندے راها مهر بوشتيت. منی دُردانگين براتان! من په شمے
ديدارا هدوناک آن. منی دُردانگان! شما منی شادمانی و تاج ايت.

سر و سوچ

۲) من گون يوديا و سنتیکی دوينان دزبندي کنان که هداوندے راها همدل و
تپاک بنت. ۳) او منی وپادارين همراه! من چه تئو دزبندي کنان که هما جنينانی
کُمکا بکن که په وشين مستاغے شنگ کنگا منی همکوپگيا گون کليمنتوس و منی
اے دگه همکاران جهديش کرتگ که نامش ”زندے کتبا“ نبشته انت.

۴) مدام شادمانی کنيت که شما هداوندیگ ايت. من پدا گوشان، شادمانی
کنيت. ۵) بل سجهين مردم شمے نرم دليا بگندنت. هداوندے آيگے وهد نزيک

٦ انت. په هچ چیزا پریشان مبیټ، بس هر هالت و جاوړا، گون دوا و دزبندي و شگرگزاریا وتی آرزا په هدایا سر کنیت. ٧ نون گړا هما ایمنی که چه هدایا رسیت و چه سجهین زانت و سریدیا بالاتر انت، هما ایمنی ایسا مسیهه برکتا شمئ دل و هیالانی پاسپان بیت.

٨ براتان! نون گدسرا من گوشان که هرچه که راست انت، هرچه که شریدار انت، هرچه که شر انت، هرچه که پاک انت، هرچه که دوستناک انت، هرچه که ستا کرزیت، هرچه که نیک انت و تنوسپ کنگ بیت، هما چیزانی بارئوا پگر بکنیت. ٩ هرچه که شما چه من در برتگ و شمارا رستگ، هرچه که شما چه من اشکتگ و دیستگ، هما وژ بکنیت. اے دئولا ایمنی بکشوکیڼ هدا شمئ همراه بیت.

په ټیکیان منتواری

١٠ من هداوندئ ناما سک باز شادمانی کنان که نون گدسرا شما پدا منی هیالداري بندات کرتگ. هئو، شما پیسرا هم منی هیال داشتگ، بله شمارا موه نرستگ. ١١ چش نه انت که من په چیزئی نیستیا اے هبرا کنان، چیا که من هر دئولین وهدا رزا و رازیگ بیگئ وژ و پییم در گیتکگ. ١٢ من زانان که تنگدستیا چون گزران کنگی انت و اے هم زانان که هستومندیا زند چون گوازیڼگی انت. من هر وژین جاوران زند گوازیڼگئ راز در گیتکگ، سیړلاپ ببان یا شدلاپ، منا هر چیز ببیت یا هچ چیز مبیټ. ١٣ من مسیهه برکتا هرچه کرت کنان، چیا که هما منا زور و توان دنت.

١٤ بله شما شرین کارے کرتگ که منی درد و گمان شریکدار بوتگیت. ١٥ او پیلیپیان! شما شر سرید ایت که وشین مستاگئ شنگ کنگئ بنگیجا، من که مکدونیه یله کرت، چه شما ابید هچ کلیسایا منا په دئ و گرا کمک نکرت. ١٦

وهدے تسالونيكيا اتان هم، يك و دو رندا شما په منى زلورتان گمك ديم دات. (۱۷)
 من ټيكيئې واھگدار نه آن، بله په شما هما ”سوټئې“ واھگدار آن كه شمئې هسابئې
 تنها گيش كنگ بيت. (۱۸) منا هر چيز رستگ و سك باز رستگ. گون اپاپروډيتوسا
 هرچه كه شما ديم داتگ، منا رستگ انت و نون منا هر چيز هست. شمئې اء ټيكي
 وشبوئن شگرانه و دلپسندين كربانيگه كه هدايا وشنود كنت. (۱۹) منى هدا شمئې
 هر زلورتا وتى جندئې پړشوكتين مال و هستيئې هسابا و ايسا مسيهئې برگتا
 پوره كنت. (۲۰) مئې هداين پتا ابد تان ابد شان و شوكت برسات. انچش بات.
 آمين.

گډى درهبات

(۲۱) ايسا مسيهئې سجهين پلگارتگينان سلام سر كنيت. همې برات كه منى
 همراه انت، شمارا درهبات گوشنت. (۲۲) سجهين پلگارتگين برات و گهار شمارا
 سلام كننت، هاس كنيسرئې لوگئې مردم. (۲۳) هداوندين ايسا مسيهئې رهمت گون
 شمئې ارواها گون بات. انچش بات. آمين.